

31991L0630

L 340/33

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1991.12.11.

**A TANÁCS IRÁNYELVE
(1991. november 19.)**

a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról

(91/630/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel az összes tagállam megerősítette a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló európai egyezményt; mivel a 78/923/EGK határozattal ⁽⁴⁾ a Közösség szintén jóváhagyta ezt az egyezményt és letétbe helyezte a jóváhagyó okiratot;

mivel az Európai Parlament az állatok jóléti politikájáról szóló, 1987. február 20-i állásfoglalásában ⁽⁵⁾ felkérte a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat az intenzív sertés-tenyésztésre alkalmazandó minimumkövetelményekre vonatkozóan;

mivel a sertések – élő állatokként – szerepelnek a Szerződés II. mellékletében található termékjegyzékben;

mivel a sertéstartás a mezőgazdaság szerves része; mivel a mezőgazdaságban dolgozó népesség egy része számára ez bevételi forrást jelent;

mivel azok a különbségek, amelyek torzíthatják a verseny feltételeit, akadályozzák a sertések, valamint a sertéstermékek közös piacának zavartalan működését;

mivel ezért a termelés ésszerű fejlesztése érdekében a tenyészsertések, illetve a hízósertések védelmére közös minimumkövetelményeket kell megállapítani;

mivel az e területen történt fejlődésről tájékoztatni kell a hatóságokat, a termelőket, a fogyasztókat és másokat; mivel ennek következtében a Bizottságnak – az Állat-egészségügyi Tudományos Bizottság jelentése alapján – aktív tudományos kutatást kell folytatnia a sertések jóléte szempontjából legmegfelelőbb

sertésenyésztési rendszerrel (rendszerekkel) kapcsolatban; mivel ennek megfelelően biztosítani kell egy átmeneti időszakot, mely lehetővé teszi a Bizottság számára a feladat sikeres elvégzését,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezen irányelv a tenyésztés és hizlalás céljából tartott sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelményeket határozza meg.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „sertés”: tenyésztés vagy hizlalás céljából tartott bármilyen életkorú sertésféle;
2. „kan”: tenyésztésre szánt, ivarérett hímivarú sertés;
3. „kocásüldő”: ivarérett nőivarú sertés az első fialásig;
4. „koca”: nőivarú sertés az első fialás után;
5. „anyakoca”: nőivarú sertés a fialás és a malacok elválasztása közötti időszakban;
6. „szárazonálló koca”: nőivarú sertés a malacok elválasztása és a következő fialás közötti időszakban;
7. „malac”: sertés a születés és az elválasztás közötti időszakban;
8. „utónevelt malac”: sertés az elválasztástól tíz hetes koráig;
9. „hízo”: sertés tízhetes kortól vágásig, illetve tenyésztésbe állításig;
10. „illetékes hatóság”: a 90/425/EGK irányelv ⁽⁶⁾ 2. cikkének (6) bekezdése szerinti illetékes hatóság;

⁽¹⁾ HL C 214., 1989.8.21., 31. o.

⁽²⁾ HL C 113., 1990.5.7., 183. o.

⁽³⁾ HL C 62., 1990.3.12., 40. o.

⁽⁴⁾ HL L 323., 1978.11.17., 12. o.

⁽⁵⁾ HL C 76., 1987.3.23., 185. o.

⁽⁶⁾ HL L 224., 1990.8.18., 29. o. A legutóbb a 91/496/EGK irányelvvel (HL L 268., 1991.9.24., 56. o.) módosított irányelv.

3. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy:

1. – 1994. január 1-jétől az újonnan épített, illetve átépített és/vagy az említett időpontot követően első alkalommal üzembe helyezett gazdaságok legalább a következő követelményeknek megfelelnek:

a csoportosan tartott minden egyes utónevelt malac, illetve hízó számára biztosított szabad alapterület legalább:

  - a 10 kg-os vagy annál kisebb átlagsúlyú malacok esetében 0,15 m²,
  - a 10 és 20 kg közötti átlagsúlyú malacok esetében 0,20 m²,
  - a 20 és 30 kg közötti átlagsúlyú sertések esetében 0,30 m²,
  - a 30 és 50 kg közötti átlagsúlyú sertések esetében, 0,40 m²
  - a 50 és 85 kg közötti átlagsúlyú sertések esetében 0,55 m²,
  - a 85 és 110 kg közötti átlagsúlyú sertések esetében 0,65 m²,
  - a 110 kg-os vagy annál nagyobb átlagsúlyú sertések esetében 1,00 m²,
- 1998. január 1-jétől a fent említett minimumkövetelményeket minden gazdaságra alkalmazni kell;
2. 1995. december 31-e után tilos az olyan létesítmények építése vagy átalakítása, ahol a kocákat vagy kocasüldőket lekötve tartják.

A 7. cikk (1) bekezdésében előírt vizsgálatok eredményeinek függvényében azonban az illetékes hatóság engedélyezheti az olyan 1996. január 1-je előtt épített létesítmények működését, amelyek nem felelnek meg az 1. pont követelményeinek, az engedélyezett időtartam azonban semmilyen körülmények között nem tarthat tovább 2005. december 31-énél.

E cikk rendelkezéseit nem kell alkalmazni az olyan gazdaságokra, ahol hat sertésnél vagy öt kocánál – malacaival együtt – kevesebbet tartanak.

4. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a sertések tenyésztésének feltételei megfelelnek a mellékletben meghatározott általános rendelkezéseknek.

1995. június 30-ig azonban a tagállamok illetékes hatóságai engedélyezhetik a melléklet I. fejezetének 3., 5., 8. és 11. pontjától való eltéréseket.

(2) Továbbá, ennek az irányelvnek a hatálybalépése előtt a Bizottság – a tagállamokkal együttműködve – ajánlást bocsát ki a mellékletben meghatározott, a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények kiegészítésével kapcsolatban.

5. cikk

A tudományos haladás figyelembevétele céljából a melléklet rendelkezései a 10. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően módosíthatók.

6. cikk

A Bizottság 1997. október 1-jéig – az Állat-egészségügyi Tudományos Bizottság véleménye alapján – jelentést nyújt be a Tanácsnak a sertések jóléti követelményeinek kórtani, tenyésztés-technikai, élettani és viselkedési szempontból megfelelő intenzív sertésenyésztési rendszerrel (rendszerekkel), valamint a különböző rendszerek társadalmi és gazdasági vonatkozásaival kapcsolatban. A jelentésnek különösen a különböző mértékben zártan tartott, valamint a csoportosan tartott kocák kíméletét kell számításba vennie, továbbá azt a jelentés következtetéseit figyelembe vevő megfelelő javaslatokkal kell kísérni.

A Tanács a javaslatokról a benyújtásuktól számított három hónapon belül minősített többséggel határoz.

7. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok vizsgálatokat végeznek az ezen irányelv, valamint melléklete rendelkezései betartásának ellenőrzése céljából.

Az említett – más célból végzett ellenőrzések alkalmával is elvégezhető – vizsgálatok minden évben a tagállamokban alkalmazott különböző tenyésztési rendszerek statisztikailag reprezentatív mintájára terjednek ki.

(2) A 10. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően a Bizottság kidolgozza az (1) bekezdésben előírt vizsgálatok elvégzésének szabályzatát.

(3) A tagállamok minden második évben, április utolsó munkanapjáig, illetve első alkalommal 1996. április 30-áig tájékoztatják a Bizottságot az előző két évben, az e cikknek megfelelően elvégzett vizsgálatok eredményeiről, többek között az elvégzett vizsgálatoknak a területükön lévő gazdaságok számához viszonyított számáról is.

8. cikk

A tagsággal nem rendelkező országokból behozott állatokat a tenyésztésük során – kíméletükre vonatkozó követelményeinek szempontjából – olyan bánásmódban kell részesíteni, amely legalább egyenértékű az ezen irányelv által a közösségi származású állatok számára biztosított bánásmóddal.

9. cikk

A Bizottság állat-egészségügyi szakértői – amennyiben ezen irányelv egységes alkalmazása érdekében szükséges – az illetékes

hatóságokkal együttműködve helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek. Az ellenőrzéseket végző személyeknek eleget kell tenniük a betegségek terjesztésének elkerülését szolgáló különleges személyes higiéniai intézkedéseknek.

Az a tagállam, amelynek területén ellenőrzést végeznek, a szakértőknek feladatuk teljesítéséhez minden szükséges segítséget megad. A Bizottság tájékoztatja az érintett tagállam illetékes hatóságát az ellenőrzések eredményeiről.

Az érintett tagállam illetékes hatósága megteszi az ellenőrzések eredményeinek figyelembevételéhez szükséges intézkedéseket.

A tagsággal nem rendelkező országokkal való kapcsolatok tekintetében a 91/496/EGK irányelv ⁽¹⁾ III. fejezetének rendelkezéseit kell alkalmazni.

Ezen cikk alkalmazására vonatkozó általános szabályokat a 10. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

10. cikk

(1) Amennyiben az e cikkben meghatározott eljárást kell követni, az ügyet az elnök – saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam képviselőjének kérésére – késedelem nélkül a 68/361/EGK határozat ⁽²⁾ által felállított Állat-egészségügyi Állandó Bizottság (a továbbiakban: „bizottság”) elé terjeszti.

(2) A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel kell meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

(3) A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

(4) Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz.

Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem döntött, a javasolt intézkedéseket a Bizottság fogadja el, kivéve, ha a Tanács ezeket az intézkedéseket egyszerű többséggel elutasította.

11. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, beleértve a szankciókat is, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 1994. január 1-jén megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás részleteit a tagállamok határozzák meg.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott időponttól kezdődően azonban, a Szerződés általános szabályaival összhangban, a tagállamok a területükön a sertések védelmére az ezen irányelvben meghatározottaknál szigorúbb rendelkezéseket is fenntarthatnak vagy alkalmazhatnak. Ezekről az intézkedésekről tájékoztatják a Bizottságot.

12. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1991. november 19-én.

a Tanács részéről

az elnök

P. BUKMAN

⁽¹⁾ HL L 268., 1991.9.24., 56. o.

⁽²⁾ HL 255., 1968.10.18., 23. o.

MELLÉKLET

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS FELTÉTELEK

1. A sertések elhelyezésére használt helyek, és különösen a kutricák építéséhez használt anyagok, valamint azok a felszerelések, amelyekkel a sertések érintkezésbe kerülhetnek, nem lehetnek ártalmasak a sertésekre, és alkalmasnak kell lenniük az alapos tisztításra és fertőtlenítésre.
2. A vonatkozó közösségi szabályok megállapításáig, az áramutések elkerülése érdekében az elektromos áramköröket és berendezéseket a hatályban lévő nemzeti szabályok szerint kell felszerelni.
3. Az épület szigetelésének, fűtésének és szellőztetésének biztosítania kell, hogy a légáramlás, a porszint, a hőmérséklet, a relatív páratartalom és a gázok koncentrációja a sertéseket nem károsító szinten maradjon.
4. Valamennyi, a sertések egészsége és jóléte szempontjából lényeges automatikus vagy mechanikus berendezést naponta legalább egyszer ellenőrizni kell. A felfedezett meghibásodásokat azonnal ki kell javítani, vagy – amennyiben ez nem lehetséges – a hiba kijavításáig meg kell tenni a megfelelő lépéseket a sertések egészségének és jólétének biztosítása érdekében, mégpedig alternatív takarmányozási és környezet-fenntartási módszerek alkalmazása révén. Ha mesterséges szellőztető berendezést alkalmaznak, intézkedni kell megfelelő tartalék berendezésről, amely a berendezés meghibásodása esetén biztosítja a sertések egészségének és jólétének megőrzéséhez szükséges légcserét, valamint riasztórendszerről, amely jelzi a hibát az állattenyésztőnek. A riasztórendszert rendszeresen ellenőrizni kell.
5. Tilos a sertéseket állandó sötétben tartani. A tagállamok különböző éghajlati viszonyait figyelembe véve, viselkedésszerű és élettani szükségleteik kielégítése érdekében intézkedni kell a megfelelő természetes vagy mesterséges világítás biztosításáról; ez utóbbit legalább a normális körülmények között délelőtt 9 és délután 5 óra között észlelhető természetes fény időtartamával megegyező ideig kell működtetni. Továbbá, a sertések bármikor történő megvizsgálásához szükséges erősségű (rögzített vagy hordozható) fényforrásnak kell rendelkezésre állnia.
6. A csoportosan vagy kutricákban tartott sertéseket a tulajdonosnak vagy az állatokért felelős személynek naponta legalább egy alkalommal meg kell vizsgálnia. A betegnek vagy sérültnek tűnő sertéseket késelem nélkül megfelelő kezelésben kell részesíteni. Lehetővé kell tenni, hogy szükség esetén a beteg vagy sérült sertéseket száraz, kényelmes alommal ellátott, megfelelő helyen lehessen elkülöníteni. Ha a sertések nem reagálnak az állattenyésztő gondozására, a lehető legrövidebb időn belül állatorvos tanácsát kell kérni.
7. Az együtt tartott sertések esetében intézkedni kell a szokványosnak tekinthető magatartáson túlmenő harc megelőzésére. A többi sertéssel szemben folyamatosan agresszíven viselkedő sertéseket, illetve az ilyen jellegű agresszív viselkedés áldozatait el kell különíteni, vagy a csoporttól elválasztva kell tartani.
8. A sertések elhelyezését úgy kell kialakítani, hogy minden sertés:
  - nehézség nélkül tudjon lefeküdni, pihenni vagy felállni,
  - tiszta helyen tudjon pihenni,
  - lássa a többi sertést.
9. Ha az állatokat lekötik, a lekötés nem okozhatja a sertés sérülését, továbbá azt rendszeresen ellenőrizni kell, valamint úgy kell igazítani, hogy kényelmes legyen. A lekötőknek elég hosszúnak kell lenni ahhoz, hogy a sertések a 8. pontban meghatározott módon mozoghassanak. Olyan kialakításúnak kell lenniük, hogy amennyire lehetséges, kizárják a fulladás vagy sérülés veszélyét.
10. A keresztfertőzések, valamint a kórokozók elszaporodásának megelőzése érdekében a sertések számára fenntartott szálláshelyeket, kutricákat, felszereléseket és eszközöket megfelelően tisztítani és fertőtleníteni kell. A szag csökkentése, valamint a legyek és rágcsálók vonzásának megelőzése érdekében a bélsarat, vizeletet és el nem fogyasztott vagy kiszóródott takarmányt a szükséges gyakorisággal el kell távolítani.

11. A padozatnak a sertések sérülésének elkerülése végett simának, de csúszásmentesnek kell lennie, továbbá úgy kell azt kialakítani, hogy a rajta álló vagy fekvő sertéseknek ne okozzon sérülést vagy szenvedést. A padozatnak meg kell felelnie a sertések méretének és súlyának, továbbá szilárd, egyenletes és stabil felületet kell képeznie. A fekvőhelynek kényelmesnek, tisztának és megfelelő vízelvezető képességűnek, valamint a sertések számára ártalmatlannak kell lennie. Ha almot biztosítanak, annak tisztának, száraznak és a sertésre nézve ártalmatlannak kell lennie.
12. Egészségük és jólétük biztosítása érdekében gondoskodni kell a sertések korának, súlyának, viselkedésbeli és élettani szükségleteinek megfelelő takarmányról.
13. A sertéseket naponta legalább egy alkalommal meg kell etetni. Csoportosan tartott sertések esetében, amelyek nem „ad libitum” etetésűek, vagy abban az esetben, ha automatikus működtetésű takarmányellátó berendezést alkalmaznak, minden sertésnek a csoport többi tagjával azonos időben kell a takarmányhoz jutnia.
14. A kéthetesnél idősebb sertéseknek elegendő mennyiségű friss vízhez kell jutniuk, vagy lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy folyadék-beviteli igényüket más folyadékok elfogyasztása révén elégítsék ki.
15. Az etető- és itató-berendezéseket olyan módon kell megtervezni, kialakítani, elhelyezni és karbantartani, hogy a sertések takarmányának és vizének elszennyeződését minimálisra csökkentsék.
16. A rendes körülmények között a farokrágás és más rossz szokás megelőzése, valamint viselkedésbeli szükségleteik kielégítése érdekében hozott intézkedések mellett a környezet, valamint az állomány sűrűségének figyelembevételével a sertések számára szalmát, illetve bármilyen más, megfelelő anyagot vagy tárgyat biztosítani kell.

II. FEJEZET

A KÜLÖNBÖZŐ SERTÉSKATEGÓRIÁKRA VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

I. KANOK

A kankutricákat olyan módon kell elhelyezni és kialakítani, hogy az állat megfordulhasson, hallhassa, szagolhassa és láthassa a többi sertést, valamint, hogy tiszta fekvőhely álljon rendelkezésére. A fekvőhelynek száraznak és kényelmesnek kell lennie. A felnőtt kanok esetében a kutricának legalább 6 m² nagyságúnak kell lennie. Amennyiben azonban a kutricákat természetes fedezetítéshez is használják, azoknak nagyobbak kell lenniük.

II. KOCÁK ÉS KOCASÜLDŐK

1. Szükség esetén a vemhes kocákat és kocasüldőket a külső és belső élősködők ellen kezelni kell. A fiaztató kutricába helyezéskor a vemhes kocákat és kocasüldőket alaposan meg kell tisztítani.
2. A kocák és kocasüldők számára tiszta, megfelelő vízelvezető képességű, kényelmes fekvőhelyet, és szükség esetén megfelelő alomanyagot kell biztosítani.
3. A koca vagy kocasüldő mögött szabad területet kell kialakítani, mely lehetővé teszi a fialást vagy fialásban történő segítségnyújtást.
4. Az olyan fiaztató kutricákban, amelyekben a kocákat szabadon tartják, gondoskodni kell a malacok védelmét biztosító valamilyen eszközről, például malacvédő rácsról.

III. MALACOK

1. Szükség esetén a malacok számára hőforrást, valamint a kocától elkülönített, szilárd, száraz és kényelmes fekvőhelyet kell biztosítani, amely lehetővé teszi az összes malac egyidejű pihenését.
2. Fiaztató kutrica használata esetén a malacok számára elegendő helyet kell biztosítani ahhoz, hogy akadálytalanul szopjanak.
3. A négyhetesnél idősebb hímvárú sertések ivartalanítását (amennyiben ezt az eljárást alkalmazzák) állatorvos, vagy a nemzeti jogszabályoknak megfelelő képesítéssel rendelkező személy kizárólag érzéstelenítéssel végezheti el.

4. Sem a farokkurtítást, sem a szegletfogak lecsípését nem lehet rutinszerűen végezni, csak abban az esetben, ha bizonyított, hogy a gazdaságban a kocák csecsbimbósérülései, illetve a többi sertés fül- és faroksérülései ezen eljárások elmaradása következtében fordultak elő. Ha a szegletfogak lecsípése szükségesnek látszik, azt csak a malacok születésétől számított hét napon belül lehet elvégezni.
5. A malacokat háromhetes koruk előtt nem lehet a kocától elválasztani, kivéve, ha máskülönben az anyaállat, illetve a malacok egészsége vagy jóléte károsodna.

IV. UTÓNEVELT MALACOK ÉS HÍZÓK

Az elválasztást követően a sertéseket a lehető legrövidebb időn belül csoportokba kell helyezni. A sertéseket állandó csoportokban kell tartani, a keveredést a lehető legjobban elkerülve.
